

Ann-Mari Audas-Willman, präst, kaplan
Karin Erlandsson, journalist, författare
Ann-Marie Malmsten, lagstiftningsråd
Monica Martens-Seppelin, rektor

Ragny Mutka, modersmåslärare, OH6LRL

Marcus Rantala, stadsfullmäktigeledamot

Kim Berg, riksdagsledamot
Juha Itkonen, författare, journalist
Gunilla Holm, professor i pedagogik
Tim Sparv, fotbollsspelare

Fritjof Sahlström, dekan Åbo Akademi

Ansiomitalin perusteiksi kansankäräjät toteaa:

Mutka Ragny, OH6LRL

Äidinkielen opettaja, eläk., murteen harrastaja, synt. 1935, Kokkola

Ragny, OH6LRL; on murre sanojen keräämisen ja Murrekirja-julkaisun tekijä. Hän on ollut mukana järjestämässä avoimia keräyspäiviä alueen eri kylissä ja työskennellyt ahkerasti kerätäkseen murre sanoja kirjaksi. Tänä syksynä julkaistiin Dialektboken 2.0 - laajennettu versio Dialektbokenista, joka julkaistiin 2011. Kirja on ollut menestys, sitä on myyty yli 1000 kappaletta. Ragny on ollut liikkeellepanevana voimana Kokkolan ruotsinviikolla toistuvan murrepäivän järjestämisessä ja siihen liittyvässä kirjallisessa murrekilpailussa.

Ragny oli pitkään myös SRAL:n hallituksen jäsen 1990-luvulta vuosisadanvaihteeseen. Hallituksessa hän kantoi vastuuta ja teki työtä harrasteen eteen tunnollisesti enemmän kuin kukaan olisi voinut häneltä vaatia. Ragny oli sovittelija, joka aina löysi yhteisen eteenpäinvievän ratkaisun eri vaihtoehtoista.

Ragny oli myös luova ja kekseliäs. Käytyään perheensä kanssa kesälomamatkalla Friedrichshafen'in Ham Radio-messuilla, hän keksi idean, että myös SRAL:n tulisi olla esillä messuilla. Monta vuotta hän kantoi lähes yksin vastuun messujen SRAL-osastosta, rahdaten materiaalia Suomesta ja hakien tukea erilaisilta matkailujärjestöiltä. Mahtavaa työtä!

Hänen huolellista kättensä työtä ovat myös SRAL postiäänestyksen säännöt ja ohjeet. Esimerkkejä ei juuri muualta löytynyt, mutta hyvällä intuitiolla hän rakensi edelleen toimivan kokonaisuuden.

Ragnyn aviomies Seppo on aina tukenut Ragnya harrasteessa. Myös tytär Malin on radioamatööri OH6JIA/OH2JIA.

OH3AC Kerhokirje onnittelee Ragnyä merkittävästä tunnustuksesta.

< takaisin pääotsikoihin >

Mikko Porvali: "Kohti itää", radiotiedustelun uusi kulttikirja ilmestynyt

Suomen toisen maailmansodan aikana harjoittama radiotiedustelu ja kaukopartioiden toiminta on meille radioamatööreille tärkeä itsearvostuksen asia. Määrättiinhan käytännössä kaikki 200-300 silloista radioamatööriä radiotiedusteluun tai sitä sivuaviin tehtäviin.

Kaukopartioiden käyttämät Kyynel-, Töpö- ym. radiot olivat nekin radioamatöörien kehittämiä. Tästä kaikesta saamme olla ylpeitä silloisen harrasteemme puolesta, radiotiedustelu ja kaukopartiot nostavat meitä itseämme ylemmäs. Olemmehan samaa genreä.

Yksityiskohtaisin ja tarkin kuvaus Suomen sotilastiedustelusta

Kirjailija Mikko Porvali on kirjoittanut ensimmäisen kolmiosaisesta "Kohti itää" -trilogiasta. Tämä dokumentaarinen suurteos on yksityiskohtaisin ja tarkin

kuvaus, joka Suomen sotilastiedustelusta on julkaistu.

Kirja vilisee tunnettuja radioamatöörejä taitajina tai tekijöinä. Kirjan runsas kuvitus tuo esille muodissa olevat vanhat sotilasradiot. Eittämättä tämä on kirja, joka löytyy jokaisen radiotiedustelusta kiinnostuneen kirjahyllystä.

Helsingin Sanomat kirjoitti kirjasta pitkän jutun, joka kannattaa lukea ja kannattaa vaivautua hankkimaan edes tilapäinen lukuoikeus:

<https://www.hs.fi/kulttuuri/art-2000008317226.html>

Kesällä 1941 Suomi valmistautui sotaan. Rauhan ajan tiedustelutoimisto U2/V muuttui Päämajan kaukopartio-yksiköksi, ja vakoojat vaihtoivat siviiliasut asepukeihin. Kuulusteluja tehostettiin ja tiedustelijoille perustettiin radioverkko. "Kohti itää" kuvaa välirauhan vakoojia, hyökkäysvaiheen tiedustelua ja henkilötiedustelun taustoja. Kirja käsittelee ensimmäistä kertaa perusteellisesti tiedustelun johtamista: mitä käskettiin selvittää, miten tietoja hankittiin ja kenelle ne esitettiin.

Suomalainen sotilastiedustelukirjallisuus keskittyy pitkälti kaukopartiomiehiin ja heidän suorituksiinsa partiomatkoilla. Partiomiesten panos oli tärkeä, mutta yhtä tärkeään rooliin nousee tiedustelun johtaminen ja kokonaiskuvan näkeminen. "Kohti itää" liittyy rauhanajan vakoilun ja jatkosodan kaukopartioinnin ensimmäistä kertaa osaksi tiedustelukokonaisuutta.

Ensimmäinen osa kuvaa henkilötiedustelun taustoja, välirauhan vakoilijoita ja jatkosodan tiedustelutyötä. Sotatapahtumien rinnalla kulkevat Osasto Vehniäisen sotapäiväkirjat, radioviestit, partiokertomukset ja sotavankikuulustelut – aikaisemmin julkaisematonta materiaalia, jota säilytettiin ensin maahan haudatuissa teräsarkuissa, sitten yksityiskotien kellareissa ja lopulta varuskuntien varastoissa.

Kaukopartioyksikön tarkasteleminen avaa sotilastiedustelun arjen lukijalle täysin uudella tasolla. Rauhanajan vakoilijoiden ja sodanajan kaukopartioiden hankkimat tiedot liitetään kulloiseenkin tilanteeseen sekä valtionjohdon tiedon tarpeeseen. Tiedustelutyön arjen kuvausta tukee runsas aiemmin julkaisematon kuvitus.

Yleisradio haastatteli Mikko Porvalia ja 10:47 kestänyt haastattelu on tässä: <https://areena.yle.fi/1-50985008>

Osta, jos haluat lukea. Kirja kirjastojen varauslistojen kärjessä

Kirjan hinta on verkkokaupoissa 29-31 €.

<https://atena.fi/kirjat/kohti-ita>

Kannattaa harkita oman kappaleen ostamista, sillä esimerkiksi pääkaupunkiseudun kirjastoissa on 40 kpl kirjoja, mutta varauksia yhteensä 800. Oman varauksesi saat luettavaksi siis myöhään ensi syksynä.

[**<takaisin pääotsikoihin>**](#)

Kaksoisagentit radioaalloilla – Suomalaisten radioharhautustoiminta 1941-44

"Radioharhautus" ei ole terminä varmaankaan tuttu. Se tarkoittaa sitä, että kiinni saadut, radiolla varustetut neuvostovakoojat "suostuteltiin" toimimaan suomalaisten lukuun. Parhaimmillaan harhautus saattoi kestää jopa vuoden, pahimmillaan tämä "kaksoisagentti" laittoi ensimmäiseen viestiin ennalta sovitun merkin, että hänet on saatu kiinni. Niin tai näin, useimmat heistä lopulta teloitettiin paitsi ne, jotka olivat vapaaehtoisesti antautuneet.